

2/2019

FARSKÝ INFORMÁTOR

RÍMSKOKATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH NACINA VES

12. ROČNÍK

POĎ, ZLOŽ SVOJE OBAVY NA MOJE PLECIA

„Slovo sa Telom stalo a my sme uvideli Jeho slávu,“ to sú slová z evanjelia podľa Jána. Je to pravda, Boha nikto nikdy nevidel. No pri slávení Ježišovho narodenia sme počuli: „Slovo sa Telom stalo a prebývalo medzi nami.“

Ked' sme slávili Vianoce, skúsili sme sa na chvíľu zahľadieť na Pánovu slávu. Božiu slávu môžeme uzrieť pri pohľade očami apoštolov, ktorí nasledovali Ježiša. Videli ako uzdravuje chorých, rozmnožuje jedlo a mení vodu na víno. Videli Ho kriesiť mŕtvyh, videli Ho premeneného ked' mu tvár zažiarila ako slnko a odevzbelel ako svetlo. A na Veľkonočnú nedelu Ho uvideli vzkrieseného. Božiu slávu môžeme vidieť aj v mimoriadnych mariánskych zjaveniach vo Fatime, v Lurdoch, v Guadalupe. Tieto zjavenia ukazujú Božiu slávu prostredníctvom rôznych vecí: nezvyčajných kvetov, tancujúceho slnka a tisícok uzdravení a obrátení.

Asi tým najlepším spôsobom ako sme mohli uzrieť Pánovu slávu je pozrieť sa na dieťa v jasličkách. Našli sme si čas a pristúpime k jasličkám? Pohl'ad na túto scénu sa určite dotkol každého srdca. Pokora Toho, ktorý sa zriekol seba samého a prišiel medzi nás, aby nás pozdvihol, ukazuje Božiu slávu viac než všetky zjavenia a zázraky. Prečo? Pretože jasličky nie sú ani tak prejavom Jeho moci ale skôr dôkazom Jeho lásky. Všetky Božie zázraky by boli zbytočné, keby nezjavovali lásku, Boha. Pri oslavе Kristovho narodenia upriamili sme svoj pohl'ad na jasličky. Prosili Ducha Svätého, aby nám ukázal Božiu slávu v tvári Ježiša Krista, slávu Jeho lásky a milosrdenstva k nám.

Slovo sa stalo Telom. Pre teba, pre mňa, pre nás všetkých. Ježiš sa narodil pre tento svet. Je to zázrak, ktorý si možno ani my

neuvedomujeme do dôsledkov a prijímame to ako niečo samozrejmé. Všemohúci Boh sa stal obyčajným dieťaťom, ktoré treba kŕmiť, prebaľovať, venovať sa jeho výchove, učiť ho chodiť, hovoriť, pracovať. Podobal sa nám, ľudom, vo všetkom okrem hriechu. Priniesol svetlo, ktoré preniká všetky temnoty, ale aj všetky temnoty v našom vnútri.

Na Vianoce ťa volá: „Pod' vstúp do svetla mojej nekonečnej lásky. Z lásky ku tebe som prišiel. Nechaj sa obklopit' mojou láskou.“ Ak sa cítis sám, opostený, nemáš sa o koho oprieti, Ježiš ti hovorí: „Pod' ku Mne, sme už dvaja, rozprávaj, čo ťa trápi.“ Ak tebou lomcujú pochybnosti vo viere, že nedokážeš s vierou prijať skutočnosť, že ťa Boh miluje takého aký si, s tvojimi slabostami a hriechmi. Ježiš hovorí: „Neboj sa, na ramenách ťa budem niesť. Zahrniem ťa takou láskou, akoby si bol na svete iba ty sám. Pod', zlož svoje obavy na moje plecia. Je tam dosť miesta, tomu ver.“

Vianoce nám naznačujú, že Boh nie je ani v hĺbke ani kdesi vo výške, ale je uprostred nás, ba priamo v nás. Ked' Ho budeme hľadať tak Ho nájdeme. Nájdeme Ho vtedy, ked' pre Ním poklakneme, zopneme ruky a budeme prosiť. Ak Boh mlčí, neznamená to že nás nepočuje. Pán nás svojim hlasom vedie a svojim mlčaním vychováva. Vidí čo je na človeku dobré, vzácné, ale aj to čo je zlé a zahanbujuče. Človek môže k Bohu volať vo dne v noci doslova ako na rýchlu lekársku pomoc a Boh ho vždy vypočuje. Nás Pán nespí, nepozná prestávku, pretože sám o sebe je život a láska. A láska trpeživo čaká, kedy človek zmúdrie a zjemní svoje srdce.

Peter Ivan

ZHODNOTENIE ROKA 2018 A PLÁNY DO NOVÉHO ROKA 2019

FARNOSŤ V ŠTATISTIKE

KRSTY:

Obec	počet	Muž	Žena
Nacina Ves	20	7	13
Petrovce n/L	7	3	4
Lesné	1	1	0
Vybuchanec	0	0	0
Suché	2	2	0
Spolu	30	13	17

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE:

V tomto roku pristúpilo k prvemu svätemu prijímaniu v našej farnosti desať detí – päť chlapcov a päť dievčat.

SOBÁŠE:

V tomto roku sa v našej farnosti zosobášili dva páry. Jeden sobáš bol v Petrovciach n/L a jeden sobáš bol v Lesnom.

POHREBY:

Obec	Počet	Muž	Žena
Nacina Ves	6	2	4
Petrovce n/L	6	3	3
Lesné	2	2	0
Vybuchanec	0	0	0
Suché	1	0	1
Spolu	15	7	8

INÉ UDALOSTI

Z iných udalostí, ktoré sa v tomto roku odohrali v našej farnosti by som vyzdvihol tieto:

Duchovná oblast' :

1. júla sme si pripomenuli 10. výročie zriadenia našej farnosti. Pri tejto príležitosti sa slávili sv. omše, vydali sme pamätný obrázok, vyšlo výročné číslo Farského informátora a vo farskej záhrade sa konal Farský deň.

V júli sme sa zúčastnili púte seniorov na Mariánskej hore v Levoči.

1. septembra sme putovali do Košíc na slávnosť blahorečenia Anky Kolesárovej.

K obohateniu duchovného života v našej farnosti prispeli aj odpustové slávnosti v Petrovciach n/L, v Lesnom a vo farskom kostole v Nacinej Vsi.

Materiálna oblast':

Vo farskom kostole v Nacinej Vsi sa dokončila výmena okien a vchodových dverí. Pri fare sa na chodníky položila zámková dlažba.

Na filiálke vo Vybuchanci sme vynovili exteriér kostola. Počas septembra sme mohli sledovať, ako kostol prechádzal premenou. Kostol má novú fasádu, sokel a odkvapový systém. Do veže kostola boli inštalované nové okná, urobil sa bleskozvod, ku vchodu kostola sa položil kamenný koberec a namontoval nový prístrešok. Tieto práce sa mohli zrealizovať vďaka dotácií z Ministerstva financií, príspevku z Obecného úradu v Nacinej Vsi a milodarom veriacich.

V Petrovciach nad Laborcom sme sa pustili do výmeny okien. Rozhodli sme sa vymeniť štyri veľké okná, ktoré sa nachádzajú v presbytériu a v hlavnej lodi kostola. Zároveň sme sa rozhodli pre vitráže. Okná v lodi kostola sú už hotové. Vymenené sú už aj dve okná vo svätyni kostola. Tiež boli vymenené a doplnené

svietidlá v celom kostole. Všetky svietidlá financoval Obecný úrad v Petrovciach n/L.

Pre kostol v Lesnom sa robí nová drevená Krížová cesta. V najbližšej dobe by mala byť dokončená, aby počas Pôstu sme sa už pri nej mohli modliť.

Ako po minulé roky, aj počas celého tohto roka v našej farnosti vychádzal farský mesačník s názvom Farský informátor.

Počas celého roka bola k dispozícii aj naša farská internetová stránka.

PROGRAM ODPUSTOVÝCH SLÁVNOSTÍ NA ROK 2019

- 16. jún – nedel'a – Petrovce nad Laborcom
- 30. jún – nedel'a – Lesné
- 30. jún – nedel'a – Vybuchanec
- 3. november – nedel'a – Nacina Ves

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE V ROKU 2019

- 26. máj – nedel'a – Nacina Ves

POŽEHNANIE KRÍŽOVEJ CESTY

- 24. február – nedel'a – Lesné

POSVIACKA KOSTOLA

- 14. september – nedel'a – Vybuchanec

NA ZÁVER

Na záver sa chcem podakovať všetkým, ktorí sa podielali na chode farnosti – kostolníčkam, členom kostolných rád, kantorkám, speváckym zborom, miništrom, lektorm, mimoriadnym rozdávateľom sv. prijímania, správcovi farskej stránky, redakčnej rade Farského informátora a prispievateľom do Farského informátora a všetkým ostatným, ktorí sa akýmkol'vek spôsobom zapájali do života farnosti.

Zo srdca d'akujem za dobrú a plodnú spoluprácu aj starostom obcí, ktoré patria do našej farnosti.

Svoje podakovanie vyslovujem každému, kto sa za našu farnosť modlí, každému, kto finančne prispieva na kostolné potreby a potreby farnosti.

Všetkým vám vyslovujem úprimné Pán Boh zaplat!

Požehnaný nový rok 2019!

Pochválený bud' Pán Ježiš Kristus!

Emil Onderko, farár

Rok 2018 sme ukončili tradičným stretnutím farskej rady, kostolníčok, kantoriek, redakčnej rady, starostov a ďalších spolupracovníkov na fare v Nacinej Vsi.

Medzi troch košických mučeníkov patrí Marek Križin, Melichar Grodziecki a Štefan Pongrácz. Marek Križin pochádzal z Chorvátska, z mesta Križevac. Narodil sa roku 1589 v šlachtickej a veľmi zbožnej rodine. Študoval vo Viedni, v Štajerskom Hradci a v Ríme. Za knáza bol vysvätený v roku 1615. Ostrihomský arcibiskup a uhorský prímas Peter Pázmány, ktorý sídlil v Trnave si ho povolal do svojho biskupstva. Marek Križin sa stal učiteľom a riaditeľom kapitulských škôl v Trnave. Po čase ho arcibiskup povýšil na kanonika ostrihomskej kapituly a svojho radcu. Do správy mu zveril majetok opátstva v Krásnej nad Hornádom pri Košiciach, ktoré patrilo ostrihomskej kapitule. Marek Križin teda zvykol cestovať do okolia Košíc, kde sa staral nielen o majetok, ale aj o duchovné potreby ľudu. V tom čase sa veľmi šíril kalvinizmus. Katolíkov utláčali, Marek ich teda povzbudzoval, aby vytrvali. Z Krásnej musel kvôli úradným záležitosťiam dochádzať aj do Košíc. Tam sa zoznámil s jezuitmi Melicharem Grodzieckim a Štefanom Pongráczom.

Melichar Grodziecki sa narodil okolo roku 1584 v polskom Tešíne v Sliezsku. Pochádzal zo šlachtickej rodiny, bol vnukom tešínskeho kastelána Mateja. Otec sa volal Henrich. Ich rodina mala majetky v dedine Grodziec (medzi Bielou a Tešínom). V roku 1603 Melichar vstúpil do Spoločnosti Ježišovej. Noviciát absolvoval v Brne. V tom istom čase tam bol v noviciáte aj Štefan Pongrácz. V roku 1605 zložil Melichar prvé sluby. Predstavení ho poslali do Prahy do kolégia sv. Klementa, kde ďalej študoval. V roku 1614 bol vysvätený za knaza. Aj ako knaz zostal v kolégii a dostal do správy dom chudobných, kam prijímal nemajetných študentov. Popri tom sa duchovne staral aj o obec Kopaniny, kde boli majetky pražského kolégia. Koncom roka 1618 ho poslali predstavení do Košíc, aby sa staral o slovenských a nemeckých veriacich. Štefan Pongrácz pochádzal tiež zo šlachtickej rodiny. Narodil sa asi v roku 1583 v Sedmohradsku, v meste Alvinc (pri Alba Juliia). Študoval na gymnáziu v Kolozsvári (Cluj v Rumunsku). Od malička bol nábožný a hlbavým. Keď však rodičom oznámil svoje rozhodnutie stať sa rehoľníkom, dostal sa s nimi do sporu. Rodičia ho odhovárali, vykreslovali mu život v reholi v najčiernejších farbách a svetský život ako bezstarostný a šťastný. Štefan sa nedal odradiť. Rodičia mu nakoniec nechali slobodu a v roku 1602 mohol vstúpiť do noviciátu jezuitov v Brne. O dva roky zložil prvé sluby. Ako rehoľník účinkoval najprv v Prahe. V roku 1607 ho poslali do Lubľany a o rok na to do Klagenfurtu. Tam vyučoval rétoriku a literatúru. V roku 1611 ho preložili do Štajerského Hradca. Tam si

SVÄTCI NAŠEJ ARCIDIECÉZY

Pri príležitosti 400. výročia smrti troch košických mučeníkov sme si v našej farnosti počas víkendu od 19. 1. 2019 do 20. 1. 2019 mohli uctiť reliktie 3 košických mučeníkov. Bola to veľká príležitosť osobne si vyprosovať hojné Božie milosti.

Kedže počas sv. omší odznel ich krátky životopis a mučenická smrť, prinášame vám aj opis udalostí, ktoré nasledovali po ich smrti, tak, ako ich popísali mnohí očití svedkovia. Ich smrť bola krutá a podrobny opis ich mučenia pôsobí nel'udsky, vzbudzuje úctu a obdiv ich hrdinskému postoju. Chceme sa preto pristaviť aj pri tom, ako sa úcta k týmto mučeníkom začala šíriť. Ich smrť, ale najmä príklad veľkej viery, lásky k Ježišovi Kristovi a vernosti Katolíckej Cirkvi nezostali nepovšimnuté, ale priniesli obrovské duchovné ovocie. Na ich príhovor sa diali už hned v čase umučenia mnohé zázraky a znamenia. Ľudia sa začali obracať k viere, dochádzalo k mnohým uzdraveniam. V tomto úryvku vám prinášame niektoré z nich.

Ostatky košických mučeníkov pripomínali bolestivé, no tiež hrdinské posteje knazov Pongráca, Grodeckého a Križína v Košiciach zo začiatku septembra roku 1619. Obdiv k ich vernosti prerástol medzi ľudmi v úctu. Dekrét pápeža Urbana VIII. z roku 1625 nedovoloval verejne uctievať niekoho skôr, ako o tom rozhodla Svätá Stolica. Súkromná úcta pokračovala. Dôvera v silu orodovania mučeníkov bola veľká. Protokolárne boli zaznamenané a prísažne potvrdené mimoriadne znamenia, ktoré sa udiali v súvislosti s úctou ku mučeníkom.

Ladislav Deáky, niekdajší študent germaniko-hungarika, kanonik a prepošt katedrály v Ostrihome, uviedol svedectvo

istého kalvína. Ten tvrdil, že po umučení knazov sa zo žumpy, do ktorej boli hodení, ozývali tóny lahodnej hudby.

Alžbeta Gadóciová, manželka Vavrinca Baya, správcu Kráľovského domu v Košiciach, svedčila o skúsenosti svojho muža: „Stopy krvi na podlahe a stenách miestnosti, v ktorej boli traja knazi umučení, sa nedali ani zmyť ani zoškrabat. Aj keď ich premálovali farbou, vždy vyšli na povrch. Izbu preto zamklí a nevpúšťali do nej nikoho.“

Iní svedkovia potvrdili, že nebolo možné odstrániť krvavé stopy ani na šatách vojaka – mučiteľa troch knazov. Ba i keď si vzal iné šaty, krvavé stopy sa objavili aj na nich. To pohlo vojaka Taunera, že sa obrátil.

Štefan Eperješi, sakrestián v Kráľovskom dome vyznal, že po zavraždení mučeníkov svietila často v kaplnke Kráľovského domu zvláštna žiaru. Keď oblokom nahliadli dovnútra, videli stáť pri oltári troch mučeníkov. Podobnú žiaru videli mnohí v Hertníku tam, kde boli pochované ich telá.

Po prevezení ostatkov mučeníkov do Nižnej Šebastovej putovali ľudia k ich hrobu vyprosiť potrebné milosti

NAD TÝMTO ČINOM SA ZHROZILI NIELEN KATOVSKÍ
POVOLIL VYTIAHNUŤ ICH TELÁ Z ODPADOVÝCH
NESKÔR ZÍSKALA KATARÍNA, NÁBOŽNÁ MANŽELKA
MOHLA POCHOVAŤ NA SVOJOM PANSTVE. BETH
LEN V NOCI A TAJNE. TELÁ MUČENÍKOV PREVIE
A POTOM DO KOSTOLA NA PANSTVE V HERTNÍKU.
KŇAŽNÁ PÁLFFYOVÁ, VDOVA PO FORGÁČOVÍ,
TAM VLOŽILI TELÁ MUČENÍKOV A PRE
V KLÁŠTORE KLARISIEK. ZA VLÁDY CISÁRA JOSEF
ZRUŠENÝ. POZOSTATKY MALI PREPADNÚŤ V
V MENE OSTRİHOMSKÉHO ARCIBISKUPA ODKÙP
URŠULÍNOK V TRNAVE, NESKÔR ICH PRENIMAL
ZA BLAHOSLAVENÝCH ICH VYHLÁSIL PÁPEŽ SV. PETER
V RÍME. ZA SVÄTÝCH ICH VYHLÁSIL PÁPEŽ SV.

- TRAJA KOŠICKÍ MUČENÍCI

na príhovor umučených. Ako vypovedali otcovia františkáni, mnohí z pútnikov pristúpili k sv. spovedi a napravili svoj život. Opýtaní pútnici svedčili: „Ukázali sa nám traja košickí mučeníci a naliehali, aby sme putovali do Nižnej Šebastovej, modlili sa pri ich hrobe, vyspovedali sa a tak nastúpili na dobrú cestu.“

V roku 1628, (teda skoro 10 rokov po ich smrti), grófska Katarína Forgáčová prísažne potvrdila, kol'kokrát si počas sv. omše priložila ostatky Štefana Pongráca na bol'ave miesto, predovšetkým na srdce – bolest' ustúpila. Vydala svedectvo aj o mnohých obráteniach, ktoré sa udiali na príhovor mučeníkov.

V roku 1653 začala klariska Teresa Bihariová, trojdňovú pobožnosť pri rakve mučeníkov na ten úmysel, aby sa jej zacelili otvorené rany na nohách. Na tretí deň bola uzdravená. Udalosť prísažne potvrdili sestry klarisky Klára Szentkiralyová a Justína Sackozoyová.

(Úryvok je prepisom z knihy Humenské kolégium a traja košickí mučeníci (1995) od Stanislava Stolárika – súčasného rožňavského biskupa. Pre záujemcov bude možné si knihu prečítať v novej knižnici v Petrovciach nad Laborcom.)

LÍCI, ALE AJ MNOHÍ KALVÍNI. MESTSKÝ RADCA JAMY. SLÁVNOSTNÝ POHREB NEDOVOLIL. ŽIGMUNDA FORGÁČA, POVOLENIE, ABY ICH HLEN TO SÍCE POVOLIL, NO UROBIŤ TO MOHLI ZLI NA VELKOSTATOK DO NIŽNEJ ŠEBASTOVEJ KÚ (OKRES BARDEJOV). V ROKU 1635 DALA ZHOTOVÍT VEĽKÚ UMEleckú TRUHLU Z CÍNU. EIEZLI ICH DO TRNAVY. ULOŽILI ICH ZEFA II. BOL TENTO KLÁŠTOR SPOLU S INÝMI PROSPECH ŠTÁTU, NO GENERÁLNY VIKÁR ICH BIL A V ROKU 1784 TRUHLU ULOŽILI V KRYPTE EESLI DO ORATÓRIA KLÁŠTORNEJ KAPLNKY. PIUS X. V ROKU 1905 V CHRÁME SV. PETRA. JÁN PAVOL II. V ROKU 1995 V KOŠCIACH.

V osobách 3 košických mučeníkov máme v našej arcidiecéze príklad silnej a neoblomnej viery v Krista, ktorá sa prejavila v odvahе troch mužov čeliť zverskému počinaniu tých, ktorí bažili po ich smrti. S modlitbou na perách vydali svoje životy za Krista aj pre nás, aby ich príklad povzbudzoval nás žiť život viery tam, kde sa nachádzame. Aby sme sa za svoju vieru nehanobili, aby sme sa nehanobili vyznať modlitbou, slovom, skutkom, bratskou láskou to, v čo a v koho veríme.

Aj v dnešnej dobe čelia mnohí kresťania prenasledovaniu. V niektorých krajinách je to možno výsmech, ponížovanie na pracovisku, v niektorých krajinách dochádza i ku krvipreliatiu. Potrebujeme sa posilňovať vo vieri najmä každodenným stretnutím s Kristom. Nikdy nevieme, kedy a ako budeme postavení vydáť svedectvo o živote s Kristom, o našej vieri o a tom, ako koná Boh v našom živote.

Nech nás aj historicky doložené príhovory 3 košických mučeníkov povzbudia k väčšej úcte k nim a uvedomieniu si toho, aké bohatstvo v našej diecéze máme. A ako za vieri v Boha trpeli tí, ktorí žili na našom území dávno pred nami.

Ak by ste si svätých košických mučeníkov chceli uctiť aj v budúcnosti, nie je nutné chodiť za hranice. Ak budete v Košiciach, zájdite do Dómu sv. Alžbety. V strede na pravej strane sa nachádza Oltár sv. košických mučeníkov aj s ich relikviami.

Svätí košickí mučeníci, orodujte za nás!

Lenka Pčolinská

dokončil teologicke štúdiá a v roku 1613 bol vysvätený za kňaza. Ako kňaz účinkoval v Humennom na Katolíckom gymnáziu. V roku 1616 sa stal riaditeľom. Okrem toho bol aj

pastoračne činný. Kázal, vyučoval, vysvetľoval. Vojenský veliteľ mesta Košice Andrej Dóczy požiadal prestavených jezuitskej rehole, aby

Štefana uvolnili pre službu v Košiciach. Predstavení vyhoveli a Štefan v roku 1618 prišiel do Košíc.

V roku 1619 sa vzbúrili proti katolíckemu rakúskemu cisárovi Ferdinandovi II. všetci protestanti v Čechách, na Morave a v Sliezsku.

Spojili sa s uhorskými luterámi a vyzvali sedmohradského vojvodcu Gabriela Bethlena, aby sa postavil na ich čelo. Bethlen už dávnejšie pomýšľal, ako sa zmocniť uhorskej koruny. Navyše bol tiež protestantom. Vyhovel im teda, zozbieral štyridsaťtisíc vojakov a pod vedením Juraja Rákocziho ich vypravil do Uhorska. Luteráni a kalvíni ich prijímali s veľkou radost'ou, no katolíci s hrôzou a strachom. Košice boli v tých časoch už zväčša kalvínske. Zabrali kostoly a fary. Štefan

Pongrácz a Melichar Grodziecki, ktorí prišli v roku 1618 do Košíc, zriadili kaplnku v sále kráľovskej kúrie, ktorú im poskytol kráľovský mestodržiteľ Košic Andrej Dóczy. Povstalci na čele s Rákoczim vtiahli 3. septembra do Košíc. Kalvínsky vodca Peter Alvinci nahuckal bohatého mešťana Rajnera, aby s pomocou mestskej rady vyhubili všetkých katolíkov v meste. Aj keď členovia mestskej rady boli väčšinou kalvíni, predsa sa im to zdalo prikruté. A tak sa rozhodli, že budú žiadať iba smrt' katolíckych kňazov.

Vtedy začalo utrpenie troch kňazov. Zatkli ich a najprv sa pokúšali rečami a slubmi ich presvedčiť, aby sa vzdali katolíckej viery. Tri dni ich nechal o hľade a smäde. Ich to však nezložilo. Marekovi Križinovi Rákoczi ponúkol zhabané majetky ostrihomskej kapituly v Krásnej nad Hornádom. Marek ponuku neprijal. Odkázal Rákoczimu, že majetky nepatria jemu, ale ostrihomskej kapituly a nemá právo ich zaujať. Keď to Rákoczi počul, rozoznul sa a vydal rozkaz, aby všetkých troch umučili. Hajdúsi spustošili kaplnku a ich bili, rezali, sekali a páli. Ked' sa nepoddali, Marekovi a Melicharoví stáli hlavu. Stalo sa to 7. septembra 1619. Štefanovi zatáli dvakrát do krku a do hlavy, ale nezabil ho. Všetkých troch potom hodili do žumpy. Štefan Pongrácz ešte asi dvadsať hodín žil. Okolo šiel kostolník Štefan Eperješi, ktorý počul stonanie. Pýtal sa, kto tam je. Pongrácz ho požiadal, aby zavolał pomoc od kráľovského komorníka Hoffmana. No kostolník hovoril, že jeho samého hľadajú a chcú ho zabíť a ani Hoffman už nežije. A tak Pongrácz povzbudzoval kostolníka, aby aj on vytrval. Zanedlho, nad ránom 8. septembra 1619 zomrel.

ŠTASTIE ZDRAVIE, POKOJ SVÄTÝ, VINŠUJEME VÁM...

Aj tento rok prišli Vianoce medzi nás a teplo Betlehemskejho svetla zaplnilo naše domovy aj chrámy! Privítali sme narodeného Spasiteľa v našich srdciach. A kedže nie sme na lásku a radosť skúpi, prostredníctvom Dobrej noviny sme sa o štastie medzi nami mohli podeliť aj s Vami, našimi rodákm! Navštívili sme s koledníckym programom asi 50 rodín! Spev a viňše sprevádzali naše tri skupiny koledníkov, ktorí tento rok koledovali pre mladých a vdov v UGАНDE. Vyzbierali sme zhruba 700 € a prijali nás dokonca aj v našej filiálnej obci Vybuchaneč, kde sme boli prvý a veríme, že nie poslednýkrát. Sme radi, že sme opäť raz mohli podporiť túto skvelú vec, a že sme Vám koledami a krátkym vinšom spríjemnili popoludnie na prvy sviatok Vianočný. Všetkým koledníkom patrí veľká VDAKA, za ich čas a nasadenie aj v usneženom a mrznucom počasi:) A samozrejme Vám, naši farnici ! Ďakujeme, že ked' zazvoníme, Vy otvoríte... :)

Dobrá novina v Petrovciach nad Laborcom nechýbala ani uplynulé vianočné sviatky. Deti opäťovne s radosťou vyštartovali do rodín, aby Vám zaniesli radostnú zvest' o narodení Ježiša Krista.

Do Dobrej noviny sa zapojilo 11 detí a vytvorili 2 skupinky. Niektorí koledovali začali, iní sa pomaličky s koledovaním lúčia. Aj ked' verím, že to ešte o rok skúsia. Možno by bolo vhodné vytvoriť kolednícku skupinku z tých odrastených koledníkov, ktorí niekedy koledovali chodievali. Čo myslíte, podarilo by sa to? Určite by to bol krásny návrat do detských čias a služby pre iných. Nebudeme však predbiehať budúcnosť.

V tomto roku deti koledovali pre africké projekty, konkrétnie v africkej krajine Uganda. V Petrovciach nad Laborcom deti koledovali 3 dni a navštívili cca. 100 rodín. Spolu vyzbierali sumu 654,20 €. Všetkým darcom zo srdca d'akujeme. Nech Vám to dobrý Boh odplati v tom, čo potrebujete.

S koledníkmi sme mali i pokolednícke stretnutie, na ktorom deti zažili „koledovnícke interview“. Pýtala som sa ich 3 otázky, aby som Vám priblížila to, ako toto koledovanie prežívajú a čo to pre ne znamená:

1. Čo sa Ti na koledovaní najviac páčilo?
2. Prečo koleduješ v Dobrej novine?
3. Koho pri koledovaní reprezentuješ (v akom si bol kostým)?

Zuzka Vašková (7 rokov)

1. Najviac sa mi páčilo, ako sme chodili po domoch a ako sme koledovali a hovorili svoje básničky.
2.
3. Koledovala som prvy rok a bola som anjelik.

Ninka Kováčová (8 rokov)

1. a 2. Najviac sa mi páčilo, ked' sme chodili všade po domoch, že sme koledovali pre deti, ktoré žijú v Afrike a nemajú také možnosti, aké máme my.
3. Ja som koledovala druhý rok a bola som anjelik.

Kristína Lichvanová (10 rokov)

1. Že som mohla stráviť čas s kamarátkami.
2. Aby som pomáhala ďetom v nádizi, ktoré potrebujú pomoc.
3. Koledujem už 4 roky a tento rok som reprezentovala Pannu Máriu. Minulý rok som bola anjelik.

Saška Zamborová (12 rokov)

1. Že sme chodili sami koledovať.
2. Lebo ma to baví a pomáhame druhým ľuďom a nenechávame si veci sami pre seba.
3. Tento rok som bola ľudové dievča a koledujem už 5 rokov. Predtým som bola anjelik.

Mariánka Puchl'ák (8 rokov)

1. Najviac sa mi páčilo, že sme chodili po domoch.
2. Že pomáhame druhým ľuďom a že im dávame peniaze.
3. Reprezentujem pastiera a koledujem už 3 roky.

Ester Čornecová (12 rokov)

1. Že nebolo blato, ale že bol sneh.
2. Lebo chcem koledovať.
3. Reprezentovala som teraz dievča, v minulých rokoch ovču, somára a anjelika.

Majka Puchl'áková (9 rokov)

1. Mne sa páčilo, že sme rozdávali ľuďom radosť.
2. Lebo je to dobré, lebo zbierame peniaze pre chudobné deti v Afrike.
3. Reprezentujem anjela a koledujem 3 - 4 roky.

Saška Puchl'uková (11 rokov)

1. Najviac sa mi páčilo, že nás ľudia prijali do svojich domovov.
2. Lebo ma to baví a chcem pomáhať deťom v Afrike.
3. Asi 4 roky a reprezentujem Pannu Máriu.

Tomáško Vaško (6 rokov)

1. Sladkosti.
2. Lebo chcem.
3. Koledujem prvy rok a bol som pastierik. (pozn. kostým mal po svojich bratcoch, ktorí tiež chodievali koledovať – Martin a Dávid).

Deti doprevádzali Michal a Benjamín Čornecovci, ako skúsení koledníci.

Ešte raz d'akujeme všetkým dobrodincom, ale najmä deťom, ktoré opäťovne ukrojili zo svojho času a pohodlia aby sa vianočná radosť rozdávaním medzi nami znásobovala.

Fotografie zachytávajú koledníkov z Nacnej Vsi a Petroviec nad Laborcom..

Antónia Novotná a Lenka Pčolinská

NOVÉ OKNÁ S VITRÁŽAMI V PETROVCIACH NAD LABORCOM

Filiálny kostol v Petrovciach nad Laborcom prešiel za posledné roky veľkou premenou. Narástol do krásy aj posvätnosti. V skrášľovaní Božieho chrámu sme sa rozhodli pokračovať výmenou okien.

Na jar minulého roku, po dohode s kostolnou radosťou, sme sa pustili do prvej etapy výmeny okien. Rozhodli sme sa vymeniť štyri veľké okná, ktoré sa nachádzajú vo svätyni a v hlavnej lodi kostola. Z úst viacerých veriacich zaznelo prianie, aby okná boli vyplnené vitrážami. (Poznámka – vitráž z fr. vitrail [vitraj] je sklenená plocha zložená z rôznofarebných, výtvarne koncipovaných skiel spájaných pomocou olovených páskov a slúžiaca na zasklenie okien. V prenesenom zmysle slova ide aj o názov techniky, ktorá sa používa na ich výrobu.)

Na realizovanie tak náročného diela sme osloвили Jána Kováča zo Sobraniec, ktorého vitráže skrášľujú viaceré kostoly v našom regióne. Okenné rámy sme dali vyrobiť firme DOORWOOD s. r. o. z Hencoviec.

Na jeseň minulého roku boli do lode kostola inštalované prvé dve okná. Po novom roku boli do svätyne kostola vložené aj ďalšie dve okná.

Vitráže z rúk majstra Jána Kováča znázorňujú biblické udalosti.

Prvá vitráž znázorňuje udalosť Zvestovania Pána. K Panne Márii prichádza archanđel Gabriel a oznamuje jej, že si ju Boh vybral za matku svojho syna.

Druhá vitráž znázorňuje udalosť krstu Pána, ktorá stojí na začiatku Ježišovho verejného účinkovania. Krst Pána nám zjavuje aj Najsvätejšiu Trojicu.

Na tretej vitráži, ktorá sa nachádza vo svätyni, vidíme Ježiša modliaceho sa v Getsemanskej záhrade pred svojím zajatím.

Posledná vitráž, ktorá je tiež vo svätyni kostola, nám ukazuje Zmŕtvychvstalého Ježiša Krista.

Jednotlivé vitráže poukazujú aj na modlitbu posvätného ruženca.

Som rád, že sa nám totot náročné dielo podarilo zrealizovať. Kostol v Petrovciach nad Laborcom je znova krajší a získal viac duchovnej hĺbky a posvätnosti.

Chcem sa podľakovať všetkým, ktorí na tom mali podiel. Majstrovovi Jánovi Kováčovi za umelecké dielo, firme DOORWOOD s. r. o. z Hencoviec za výrobu rámov a inštalovanie okien v kostole, firme pána Melnyčuka za vysprávky okolo okien, Obecnému úradu v Petrovciach nad Laborcom za príspevok 2000 €, vám drahí veriaci, za vaše milodary, obetované na toto dielo, kostolníčke, členom kostolnej rady a všetkým, ktorí pomáhali svojimi prácmi počas výmeny okien v kostole a postupne dali kostol do poriadku.

Nech Pán požehná toto dielo aj všetkých, ktorí k nemu prispeli.

Duchovný otec Emil

FARSKÉ OZNAMY NA FEBRUÁR 2019

NEDEĽNÉ SVÄTÉ OMŠE VO FEBRUÁRI

	3. 2.	10. 2.	17. 2.	24. 2.
SOBOTA, 17:00		PETROVCE N/L	LESNÉ	VYBUCHANEC
NEDEĽA, 8:00	LESNÉ	VYBUCHANEC	SUCHÉ	PETROVCE N/L
NEDEĽA, 9:15	NACINA VES	NACINA VES	NACINA VES	NACINA VES
NEDEĽA, 10:30	PETROVCE N/L	LESNÉ	PETROVCE N/L	LESNÉ

SVÄTÉ OMŠE V TÝŽDNI

Pondelok	17:00	Nacina Ves
Utorok	15:30	Petrovce n/L
	17:00	Vybuchanec
Streda	17:00	Lesné
Štvrtok	17:00	Petrovce n/L
Piatok	17:00	Nacina Ves

PRVOPIATKOVÝ TÝŽDEŇ 28. 1. – 3. 2. 2019

	SPOVED	Sv. OMŠA
PONDELOK	15:00 – 17:00 NACINA VES	17:00 NACINA VES
UTOROK		15:30 PETROVCE N/L
STREDA	16:00 – 17:00 LESNÉ	17:00 LESNÉ
ŠTVRTOK	15:00 – 17:00 PETROVCE N/L	17:00 PETROVCE N/L
PIATOK	15:00 – 15:30 VYBUCHANEC	15:30 VYBUCHANEC
		16:45 PETROVCE N/L
		18:00 NACINA VES
SOBOTA		8:00 PETROVCE N/L
		9:15 NACINA VES
		10:30 LESNÉ

OZNAMY:

Sobota – 2. 2. 2019

Obetovanie Pána – neprikázaný sviatok. Sv. omše budú takto:
8:00 – Petrovce n/L
9:15 – Nacina Ves
10:30 – Lesné
Pri každej sv. omši bude obrad požehnanie svieci.

Sv. omše, pri ktorých sa bude udeľovať sviatost' pomazania chorých z príležitosti spomienky na Lurdskú Pannu Máriu a 27. svetového dňa chorých: Pondelok – 11. 2. 2019:
15:30 – Lesné,
17:00 – Nacina Ves
Utorok – 12. 2. 2019:
15:30 – Petrovce n/L,
17:00 – Vybuchanec

Nedeľa – 17. 2. 2019 – mesačná zbierka na kostolné potreby

V nedeľu 24. februára 2019 o 10:30 bude sláviť svätú omšu v Lesnom Mons. Marek Forgáč, pomocný košický biskup. Pri svätej omši požehná novú krížovú cestu.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA FEBRUÁR

VŠEOBECNÝ: ZA ÚPRIMNÉ A SRDEČNÉ PRIJATIE VŠETKÝCH, KTORÍ SA STALI OBEŤAMI OBCHODU S LUĎMI, BOLI DONÚTENÍ K PROSTITÚCII ALEBO TRPELI NÁSILÍM.

ÚMYSEL KBS: ABY CHORÍ NA PRÍHOVOR PANNY MÁRIE LURDSKEJ PREZÍVALI SVOJE UTRPENIE S KRISTOM, A TAK PRINÁŠALI V CIRKVI BOHATÉ OVOCIE.

ŠPINAVÉ PRÁDLO

Mladý pársa prešťahoval a zoznamoval sa so susedmi. Nasledujúce ráno, ked' sedeli pri raňajkách, pozrela sa mladá žena z okna a videla susedku, ako vešia na šnúru bielizeň.

„Pane Bože, pozri aké má to prádlo špinavé! Bud' nevie pratiť, alebo potrebuje nový prací prostriedok.“ Jej muž sa pozrel, ale nepovedal na to ani slovo.

Zakaždým, ked' videla žena susedku vešať bielizeň, predniesla rovnaký komentár.

O mesiac neskôr, ked' sa pozrela z okna, zvolala: „Pozri, už sa konečne naučila pratiť! Pozri, aké má zrazu to prádlo čisté.“

Jej muž povedal: „Nie, dnes som si trochu privstali a umyl som to okno, cez ktoré sa pozeráš.“

A taký je často život. Všetko, čo vidíme na druhých, záleží na tom, aké čisté je okno, cez ktoré sa pozeráme. Než začneme niekoho kritizovať, mali by sme najprv preskúmať kvalitu toho, kto kritiku vyslovuje.

